

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A DOHÁNYGYÁRTÁS, ELADÁS, VALAMINT A HOZZÁTARTOZÓ CIKKEK SZAKKÖZLÖNYE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek
— valamint a kéziratok küldendők. —

TARTALOM: Trafikosok munkára. — Szabályzat a dohányelárusításra vonatkozólag — Ajánlat. — Vegyes hírek.

Trafikosok munkára!

Szükségesnek tartjuk, hogy még egyszer komoly intőszót intézzünk valamennyi kistrafikoshoz, intelmet, amelynek az a célja, hogy az összes a szakmához tartozó elemeket zászlónk alá gyűjtsük.

Trafikosok! A nagytrafikosok szövetsége megtévesztés céljából egy ugynevezett szakosztályt vett fel kebelébe. Ez azért történt, hogy a trafikosok a nagyárusok nélkül határozatokat ne hozhassanak. Azért történt, hogy mindenkor szót emelhessenek a kistrafikosok nevében, hogy a kistrafikosokkal üzött visszaéléseik miatt felmerülő panaszokat elnémithassák.

Miután a fővárosi nagyárusok, látták, hogy mi nem értünk tréfát és intenciónk arra arányul, hogy a nagyárusok kistőzsdéikről mondjanak le és hasznukat a pénzügyminiszterium által fizettessék meg; miután látták, hogy mi álláspontunkat fel nem adjuk, ellenkezőleg, hogy minden törvényes eszközzel arra törekszünk, hogy célunkat elérjük, ez okból tehát a nagytrafikosok szövetsége néhány kistrafikost vett fel kebelébe, abba a szövetségbe, amely természetesen már az itt felhozottakra való tekintettel, a kistrafikosok iránt ellenséges érzülettel van eltelve.

Trafikosok! Ti legjobban tudjátok, hogy

mily nehéz küzdelmet kell vívnotok a megélhetésért. Jól tudjátok, hogy a nagyárusok kistrafikjának nem szabad fenmaradnia, ha üzleteitekből egyáltalán meg akartok élni. A dolog természetében rejlik, hogy a nagytrafikosnak, ha existálni akar, kistőzsdéjét ki kell használnia. De mi közöttök van nektek ahhoz! Miért nem törekednek a nagytrafikosok arra, hogy a miniszterium elárusítási províziójukat felemelje. Hiszen az valóságos botrány, hogy a nagytrafikosok, akikhez ti egész bevételeiteket elviszitek, a ti konkurrensseitek legyenek. S azonkívül ti még kezetekon lábatokon meg vagytok kötözve. Ti kénytelenek vagytok a részetekre kijelölt nagytrafikban bevásárolni, akár akartok, akár nem és kénytelenek vagytok a legnagyobb szemetet pénztekért elfogadni, míg a ti nagyárustok a saját trafikjában a legjobb és legszebb árut árusítja. S ezt a fogyasztók is tudják és ezért ezeknek az üzleteknek a forgalma igen nagy, nektek pedig semmi sem jut. S ebből következik azután, hogy a főváros tiz nagyárudájának bevétele kistrafikjaiból több mint két millió koronát tesz ki, míg a fővárosi kistrafikosok évi forgalma alig tesz ki átlagosan 12,000 koronánál többet. Az átlagos brutto jövedelem tehát mintegy 1200 korona évenként, valamint a költség sem kevesebb. Kitűnik ebtől, hogy a legnagyobb rész ingyen dolgozik és csupán

a mellékcikkek elárusításából tesz haszonra szert.

Hát nem rendkívül szomorú állapot ez? S egy ily kétségbeejtő helyzetben még mindig túrítok, hogy lelkiismeretlen emberek lóvá tegyenek benneteket?

Trafikosok! Van nektek egyesületek, amelynek alapszabályait a miniszterium jóváhagyta. Ez az egyesület gondoskodni akar rólatok, alkotni, dolgozni akar a ti érdeketekben. Ebbe az egyesületbe be kell lépnetek, ha helyzeteteket ismeritek és komolyságát felfogjátok. Dobjátok ki mindazkat, akik hazug ámitással mernek titeket félrevezetni és más egyesület számára akarnak megnyerni, hanem csatlakozzatok ahhoz az egyesülethez, amely a ti javatokra alapított.

Sok, nagyon sok a tenni- és javítani való. Ha ti tétlen nemtörődömségben maradtok és az eseményeknek gátat nem vettek, úgy léteteknek vége. Ez az egyesület segíteni akar a ti helyzeteteken, amennyiben a mellékárcikkkel való kereskedelmet is más alapra akarja fektetni. Mert manapság kizsákmányol benneteket mindenki, akivel csak érintkezésbe jöttök ez szomorú valóság.

Már gyakran hangsúlyoztuk, hogy egyes ember semmit sem tehet és a létért való küzdelemben sokkal gyöngébb, mintsem, hogy a rabszolgakötélékektől magát megszabadítani tudná. Ellenben egy egyesület, ahol egy az összesekért és mindnyájan egyért veszik föl a küzdelmet, egy ily egyesületnek áldásos a hatása, különösen akkor, ha egy elnyomott, szolgátságban szynlödő szakmáért harcol, aminő a szóbanlevő.

Trafikosok fogadjátok meg a mi szavunkat! Mi a ti javatokat akarjuk s ezért sorakoztatok a mi zászlónk alá.

Belépési nyilatkozatokat mi is elfogadunk.

A szerkesztőség.

Szabályzat a dohányelárusításra vonatkozólag.

1906. január 1-én egy új elárusítási szabályzat jelent meg a m. kir. pénzügyminiszterium kiadásában. Minthogy az évek folyamán számos rendellenesség mutatkozott, miután sok régi intézményt ki kellett küszöbölni, viszont pedig sok újat meg kellett honosítani, tehát sürgős szüksége merült fel annak, hogy egy

új a nagy- és kistrafikosokra nézve egyaránt érvényes szabályzat alkottassék.

A kis füzet, mondhatnók, a nyilvánosság kizárásával jelent meg. Aligha hiszük, hogy azoknak is akiket legközelebről érdekel, ez a szabályzat eddig kezükbe akadt volna.

Maga a tény, hogy illetékes helyen szükségesnek találták, egy új szabályzat kiadását, elegendő bizonyítja, hogy a sürgősség fenforgott. A pénzügyminiszterium maga belátta, hogy a hanyagság már óriási fokra hágott és hogy ily módon a dolog tovább már nem mehet. Tehát egy új szabályzatot dolgoztak ki és 1906 január 1-től kezdődő érvénnyel ruházták fel.

Különös módon azonban már néhány nappal ezután kiünt, hogy ezek az új rendeletek olyan szerzőtől származunk, aki a dohányelárusítás intézményéhez vajmi keveset ért. Mert máskülönbén hogyan történhetett volna meg, hogy az első felszólalás alkalmával, amelyet ezen szabályzat ellen emeltek, a reklamálóknak adtak igazgat és azóta ezek a rendelkezések csendes álomban pihennek valamelyik íróasztal fiókjának mélyén.

Mindenütt széles e világon az ilyenfajta tévedést igyekeztek volna jóvátenni és rögtön munkához láttak volna egy új füzetet szerkeszteni és kiadni. Ugylátszik nálunk az ilyesmit fölöslegesnek tartják. Hiszen így is megy a dolog, gondolják magukban és mindent a jó istenre és a pénzügyőrökre bízunk, aki közül az utóbbiak a maguk módja szerint magyarázzák vagy alkotnak maguknak törvényt.

Alig mulik el nap, hogy bizonyos személyek és hatósági közegek túlkapásait visszautasítani ne kellene. De miképen lehetséges ez, ha igazunkat írott törvénnyel nem tudjuk bebizonyítani. Így tehát bátran állíthatjuk, hogy nálunk mindenki úgy tesz, ahogy kedve tartja és hogy csupán az egészséges és igazságos felfogásnak tulajdonítandó, ha olykor valaki megtalálja a magá igazát.

Az elárusítási hálózat Magyarországon közel 60.000 dohányárust foglal magában. Képzelnék el tehát egy 60.000 főből álló hadsereget, amely magatartására vonatkozólag minden szabályozást nélkülöz. Sőt még az sem lenne a legnagyobb baj, ha tényleg semmiféle szabályzat sem léteznék. A valóságban azonban tucatszámra vannak szabályzatok, amelyek különféle időszakokból erednek. Miképen lehetne itt rendet teremteni a dohányelárusítás ügyeiben!

Sürgősen szükséges, hogy egy az összes rendeleteket tartalmazó kis munka alkottassék, amely az elárusításra vonatkozó összes ügyeket rendezné. Nevezetesen ennek a kis könyvnek a következő rendelkezéseket kellene tartalmaznia:

1. A dohánynagyárus, annak viszonya az államhoz, a dohányraktárakhoz, pénztárakhoz és másrészt a a trafikosokhoz.
2. A dohánynagyárusok jogai és kötelességei.
3. Az általuk befektetendő tőkéről, hitelükről és állandó, érinthetlen készletükről.

4. A dohánynagyárus kistrafikjáról és annak távolságáról más trafikoktól.

5. Szerződésének tartamáról és esetleg elhalálózása esetére vonatkozó intézkedések.

A dohánykisárusokat illetőleg:

1. Azok viszonyáról a hatósághoz.

2. Viszonyokról a nagyárusokhoz.

3. Egyik trafik távolságáról a másiktól:

20000 lakossal bíró városokban

50000 » » »

100000 » » »

200000 » » »

a fővárosban az I., II., III. kerületben

a » » IV., V., VI., VII., VIII., »

és a » » IX. X. »

4. A dohánytermékekbe és okmánybélyegegbe befektetendő tőkéről (az egyes fajok előírása nélkül) a fentnevezett városokban.

5. A trafikosok jogáról a szükséges áruk bevásárlása tekintetében (mily gyakran?)

6. A trafikosok jogáról, mily gyártmányokat (szin tekintetében) követelhetnek a bevásárlás alkalmával

7. A dohánytőzsdék esetleges átadására vonatkozó rendelkezések. Vagy a tőzsde átírása elhalálózás esetén az örökösökre (kik az örökösök?)

8. A bérfizetés rendezése.

9. Az üzlet nyitvatartásáról hétköznapokon.

10. Az üzlet zárásáról vasár- és ünnepnapokon. A kérdések eme nagy komplexumára az eddigi szabályzatokban részint semmilyen, részint pedig homályos feleletet találunk. Ami ez állapotból következik, az legkevésbé sem alkalmas az üzletvezetés megkönnyítésére, a hivatalnokok megterhelésének csökkentésére, a közönség kielégítésére a forgalom növelésére és a dohánymonopolium fellendítésére. Ellenkezőleg mindenki nyög és sóhajtozik az állami üzem nyomása alatt amely azt hiszi, hogy a dolgoknak így kell folyniok Természetes, hiszen igaz, hogy így is megy! De kérdezzétek meg mindazokat, akik azzal bármínemű érintkezésbe jutnak, hogy mily mennyiségű igaztalanság szenvedés, gond, pénzvesztéséget okoz, csupán amiatt mert nincs rend az elárusítás terén.

Vegyes hírek.

Egy új, árúkat házhozszállító vállalat. Alig sejtett gyorsasággal a fővárosi dohányárusok nagy része ráhatározta magát, hogy ezen új szállítási vállalat előfizetői sorába lép. Nem csoda. Az alkalom olyan kedvező, amilyen még sohasem volt, amennyiben a dohányárusok bevásárlásait gondtalanul, időmulasztás nélkül és rendkívül olcsó árak mellett eszközölhetik. Hogy azonban ez az új szállítási vállalat még jelen tékenyebb előnyöket nyújthasson, szükséges, hogy előfizetőinek száma minél nagyobb legyen, mert az olcsóság és kényelem nagyrészt az előfizetők számától függ. Bejelentések levelezőlapon, vagy telefon útján is tehetőek. Levélbeli bejelentések a következő címre intézendők! *Klein Jenő* fuvarozási vállalata Budapest, VII, Cserey-utca 5. Telefonszám: 63—75.

Tisztességtelen verseny. — Tudvalevőleg az okmánybélyegeg utáni provízió a felemelés dacára még mindig igen csekély. Hogy az ember egy féligmeddig számbavehető összeget kereshessen rajta, meglehetősen nagy forgalmat kell csinálni. Vannak pedig a fővárosban olyan emberek, akik minden áron nagy forgalmat akarnak elérni, amiért is a kereskedőházak és intézetek szolgáinak és alkalmazottainak províziót adnak. Rendszerint a províziót megosztják a vevőkkel. Ez az eljárás olyan alávaló, hogy nincsen szavunk annak méltó jellemzésére. S csaknem az összes trafikosok, akik ilyen piszkos üzleteket csinálnak, az V. kerületben, a Lipótvárosban laknak. Ily körülmények között természetesen könnyű nagy forgalmat elérni, hanem a tiszta haszon másé, a kár pedig az összes többi trafikosoké.

A dohányjödvek az 1906. évi zárszámadásokban. Az állami számvevőszék jelentése szerint a tiszta jövedelem az 1906. évben 76 millió koronát tett ki, azaz 6 millió koronával többet, mint az előző öt év átlagos jövedelme. Ingatlanbefektetésekre 5 $\frac{1}{2}$ millió korona fordított, amely összegből közel 5 millió a dohánygyárakra esik. Az 1906. évben 980 községben 11,835 termelő 88 305 holdnyi területen 69 $\frac{1}{2}$ millió kilogramm dohányt termesztett. A termelésre vonatkozó adatok minden tekintetben felülmulják az elmúlt év termését. Ami a gyártást illeti, erre a következő adatok vonatkoznak: 7 millió kilogramm külföldi dohány mellett 66 millió belföldi dohány dolgoztatott fel. Többek közt gyártott 1725 millió cigaretta, 522 millió szivar és 17 $\frac{1}{2}$ millió kilogramm pipadohány. Érdekes jelenség évről-évre a cigaretta gyártás és ezzel együtt a fogyasztás rohamos emelkedése. A cigarettagyártás 102 $\frac{1}{2}$ millió darabot tevő növekedést mutat fel 1905-től—1906-ig. Egyes dohányfajokat külföldről is importáltak, így különösen egy csekély mennyiségű tubákon és angol pipadohányon kívül, 18 millió cigarettát, egy millió szivart és 77 millió kilogramm nyersdohányt. A dohányárusítás jövedelmét négy csoportban közli a számvevőszék. A belföldön eladatott 17 $\frac{1}{2}$ millió kilogramm pipadohány, 573 millió szivar és 17546 millió cigaretta; Boszniába és Hercegovinába 180,000 kilogramm nyersdohányt, 235 klg. tubák, 2000 kilogramm pipadohány és 1434 millió szivar, ami a nyersdohány kivételével mindenütt a kivitel emelkedését jelenti. Ausztriába eladatott 32 millió kilogramm nyersdohány, 7 millióval több mint 1905-ben. A közös vámterületen kívül eladatott 7859 millió kilogramm nyersdohány, 6000 kilogramm pipadohány, 373 000 szivar és 3890 millió darab cigaretta, amely számoknál az 1905. évvel szemben, a rendkívüli a kétszeresnél nagyobb emelkedés mutatkozik.

A mi szivarjaink. Ha évekkkel ezelőtt egyik gyár nagymennyiségű szivart készített, amelyek gyártásuknál fogva teljesen hasznavehetetlenek, akkor sokkal jobb és praktikusabb lenne ezeket a szivarokat vagy rendkívül olcsó áron kiárusítani, mint ezt 40 évvel ezelőtt az osztrak dohányjödvek tette, dohányképen feldolgozni, mintsem ezernyi dohányzónak a kedvét elvenni.

Többféle okból nem akarjuk azokat a gyárakat felsorolni, amelyeknek gyártmányai jelenleg elárúsítás alatt vannak és amelyek a szó legszorosabb értelmében hasznavehetetlenek. Csupán a jelenleg forgalomba hozott Britanika szivarokat említjük, amelyek a fiumei gyárból valók, mert ez a termék valami elképzelhetetlenül piszkos szemetet tartalmaz és azonkívül még annyi a hibája, hogy csak csodálkozni lehet, hogy a dohányjövődék ilyen piszkot elárúsít. Petetőzésül még a szivarok el is vannak törve, úgy hogy a trafikost sokszor kár éri.

A cigaretta fogyasztás. 1754 millió cigaretta ez egyetlen év fogyasztása. Most már el van döntve, hogy a cigaretta mindinkább a szivar főié kerül. A cigarettának olyan jövője van, hogy manapság még sejteni is alig lehet. Fogyasztási a körviszonyokkal van összefüggésben s ép úgy kiszorítja a szivart mint ahogy a szivar a pipát kiszorította.

Azonban dohányjövődékünknek érdeméül kell betudnunk, ha a cigaretta a fogyasztónak ízlik, mert bizonyára ez a körülmény is hozzájárul a fogyasztás növekedéséhez. Igaz ugyan, hogy a cigaretták hüvelye miatt általános a panasz. Minthogy azonban állítólag, ez a vastag cigarettapapiros nem támadja meg annyira a dohányos gégejét és torkát, mint a mérges vegyi szerekkel készített francia papirok, ezt már a jelen eredmény kedvéért is szívesen elhisszük.

Dohányzás a villamos kocsiban. A dohányzás tilalmát a villamoson, t. i. a kocsiban, ahol a hölgyek is vannak nem lehet kifogásolni. Mert a rendőrségnek elsősorban arról kell gondoskodnia, hogy balesetek elő ne forduljanak. Egészen más azonban, ha a dohányzó férfiaknak egy az első kocsival összekapcsolt dohányzó kocsi áll rendelkezésére, ahol kényelmesen dohányozhatnak.

S ezt a kényelmet a dohányos megkövetelheti. Ezzel tartozik neki a villamos vasuti társaság, ha ezáltal némileg több költsége is lenne. Mert mi köze a dohányosnak ahhoz, hogy a villamostársaság $\frac{1}{2}$ százalékkal több vagy kevesebb hasznot zsebel-e be. Ő megfizet az utazásért, hogy ezalatt a dohányzást neki megtiltsák, az legkevésbé sem helyes.

Egy különkocsi dohányzók számára ép oly szigoruan meg fog felelni a rendőrség rendelkezéseinek, mint a közönség érdekeinek.

Árlejtés.

454-1908. A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy Csáktornyan felmondás folytán megürült m. kir. dohány nagyáruda betöltése céljából alólirott m. kir. pénzügyigazgatóságnál 1908. évi február hó 3-án d. e. 10 órakor írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által a nagyáruda ellátásáért igénybe vehető eladási díj fogja képezni és a nagyáruda kezelése a legkedvezőbb ajánlatot tevőnek fog átadatni, mindazonáltal a m. kir. kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a verseny-

zók között szabadon választhasson, minélfogva az ajánlattevőnek egyike sem támaszthat igényt a kincstár ellen azon okból, mert ajánlata el nem fogadtatott.

Említett dohány nagyárudához, melynek átadása ezen kir. pénzügyigazgatóság által meghatározandó napon fog eszközöltetni, 219 dohány kisárus van utalva.

A dohány nagyáruda 1906. évi forgalma a nagybani eladásnál 290363 korona volt, kicsinybeni eladása pedig 7412 koronát képviselt.

A nagyárudával a bélyeg és váltó-úrlapok eladásának kötelezettsége is egybe van kötve, mitől $1\frac{1}{2}\%$ -nyi eladási jutalék jár.

A dohány nagyárus, ki a csáktornyai m. kir. dohány nagyárudát kezelte, $1\frac{2}{10}\%$ -nyi eladási díjat élvezett s anyagbeszerzés végett a nagykanizsai m. kir. dohányáru raktárhoz volt utalva.

A kincstár azonban nem kezeskedik az ezen dohány nagyáruda versenytárgyalásának alapul szolgáló forgalom változatlan fentartásáért és azért ugyanazon okból a tőzsdédíj utólagos felemelése sem engedélyezhető, sem akárminemű kártalanítási igények tekintetbe nem vétetnek.

Vállalkozó köteles 5812 korona 04 fillér azaz ötezernyolcszáz tizenkettő korona 04 fillér értékű csonkíthatlan dohányanyag tartalékkészletet raktáron tartani, azonkívül a napi eladásra, valamint a hozzáutalt kisárusok kielégítésére a szükséges anyagmennyiséget beszerezni.

Ajánlattevők kötelesek 1200 egyezerkettő száz kor. bánatpénz fejében akár készpénzben, akár pedig tőzsdéi árfolyam szerint elfogadható értékpapirokban letenni, vagy annak valamely kir. adóhivatalnál történt letételét pénztári nyugtával igazolni.

A zárt írásbeli ajánlatok 1 koronás bélyegjegy felhasználásával állítandó ki, melyek a bánatpénzzel, vagy ennek letételét igazoló nyugtával s egy helyhatósági erkölcsi és vagyoni bizonylattal ellátva, legkésőbb f. évi feb. hó 2-án déli 11 óráig a zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél vagy helyettesénél nyújtandók be, hol is azok 1908. évi feb. 3-án d. e. 10 órakor tartandó nyilvános tárgyalás alkalmával bizottságilag felbontatnak s tárgyalatni fognak.

A kitűzött határidő után, vagy a megjelölt kellek hiányával beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe. Egyenlő összegű ajánlatokra nézve a m. kir. pénzügyigazgatóság fentartja magának az ajánlattevők közti választást.

Egyetemben pedig a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályokban foglaltak mérvadók, mely minden pénzügyőri szakaszon, biztosságnál és a m. kir. pénzügyigazgatóságnál megtekinthetők.

Zalaegerszeg, 1908 évi január hó 7.

A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság.

A szerkesztő postája.

F. A. K.--n. Ha Önnek kincstári hitele van, akkor az ottani pénzügyőri biztos minden hónapban köteles az ön raktárát revideálni. Az engedélyezett hitelnek mindenestre meg kell lenni.

H. H. A.--n. A dohányraktárnak nem kell azt figyelembe vennie, hogy ön milyen gyártmányt kíván. A szivarokat beérkeztek sorrendjében kell kiszolgáltatni.

Trafikoszó Budapest. Ha a nagyárudában megsérült szivarokat kapott, akkor a nagyárus köteles önnek azokat becsereálni. Ha nem akarja megtenni, úgy tegyen ellene feljelentést a fennálló rendeletre való hivatkozással a pénzügyigazgatóságnál. Hogy a szivarok nem önnél sérültek meg, könnyen konstatálható.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

ORGAN FÜR DAS GESAMMTE TABAKFABRIK U. VERSCHLEISSWESEN, WIE AUCH DER DAZU GEHÖRIGEN FÄCHER

INHALT: Trafikanten, an's Werk. — Vorschriften für den Tabak Verschleiss. — Vermischte Nachrichten

Trafikanten, an's Werk.

Wir halten es für nothwendig, nochmals ein dringendes Mahnwort an sämtliche Kleinverschleisser zu richten, ein Mahnwort welches den Zweck hat, sämmtliche zur Branche gehörigen Elemente um unsere Fahne zu schaaren.

Trafikanten! Zum Zwecke der Täuschung hat der Grosstrafikanten-Verband in seiner Mitte einen sogenannte Fachverein aufgenommen. Es geschah diess, damit die Trafikanten ohne die Grosstrafikanten keine Beschlüsse fassen können. Es geschah diess damit man im Namen der Kleintrafikanten jeder Zeit das Wort erheben könne, um jeden Missbrauch der mit den Kleintrafikanten getrieben wird, zu ersticken.

Nachdem die hauptstädtischen Grosstrafikanten gesehen hatten, dass wir keinen Spass verstehen und unsere Intention dahien geht, dass die Grosstrafikanten ihre Kleintrafik zurücklegen sollen und ihren Nutzen sich von dem Finanz-Ministerium bezahlen lassen sollen; nachdem sie gesehen, dass wir dieses Prinzip nicht aufgeben, im Gegentheil, dass wir mit allen gesetzlichen Mitteln daran arbeiten, unser Ziel zu erreichen. Aus diesen Gründen hat der Grosstrafikanten Verband einige Kleintrafikanten in seinem Verbande aufgenommen, in dem Verbande der natürlich in Berücksichtigung des hier gesagten, den Kleintrafikanten feindlich gegenüber stehen muss.

Trafikanten! Ihr wisset recht gut wie schwer Ihr zu kämpfen habet um die Existenz zu ermöglichen. Ihr wisset recht gut, dass die Kleintrafik des Grosstrafikanten nicht bestehen darf, wollt Ihr überhaupt von Eurem Geschäfte leben. Es liegt in der Natur der Sache, dass der Grosstrafikant seine Kleintrafik ausnützen muss, will er existiren. Aber was geht

das Euch an! Warum trachten die Grosstrafikanten nicht, dass das Ministerium ihre Verkaufsprovision erhöhe. Es ist ja ein wahrer Skandal, dass die Grosstrafikanten, zu denen Ihr Eure Losungen hinträgt, Eure Konkurrenten sein sollen. Und zudem seid Ihr ja, wie Ihr wisset an Händen und Füßen gebunden. Ihr müsset in Eurer Grosstrafik fassen, ob Ihr wollt oder nicht und Ihr müsset den grössten Mist für Euer Geld nehmen, während Euer Grosstrafikant in der eigenen Kleintrafik die beste und schönste Waare verkauft. Und das wissen auch die Konsumenten und darum ist der Absatz dieser Geschäfte sehr gross und Ihr habet dss Nachsehen. Und daher kommt es auch, dass die zehn Grosstrafiken in der Hauptstadt in ihren Kleinverschleissen mehr als zwei Millionen Kronen vereinnahmen, während die Durchschnittsziffer der Kleintrafikanten der Hauptstadt nicht mehr als 12000 Kronen jährlichen Konsum aufweist. Der durchschnittliche Brutto Nutzen macht daher bei 1200 Kronen jährlich aus, und die Kosten auch nicht weniger. Es zeigt sich daher, dass der grösste Theil ganz umsonst arbeitet und seinen Nutzen nur von dem Verkaufe der Nebenartikel bezieht.

Ist das nicht sehr traurig? Und in einer solchen desperaten Situation lässt Ihr Euch noch immer von gewissenlosen Leuten an der Nase führen?

Trafikanten! Ihr habt bereits Euren Verein, dessen Statuten vom Ministerium genehmigt sind, Dieser Verein will für Euch sorgen, schaffen und arbeiten. Diesen Verein müsset Ihr beitreten, wenn Ihr Eure Lage kennt und deren Ernst erfasst. Werfet jeden Verführer zur Thüre hinaus, der es wagt Euch mittelst falschen Vorspiegelungen für Etwas Anderes zu gewinnen, als für den

Verein der zu Euerem Wohle begründet wurde.

Viel, sehr viel gibt es zu schlichten und zu verbessern. Wenn Ihr in unthätiger Indolenz der Ereignissen nicht Einhaltung gebietet, dann ist es um Eure Existenz geschehen. Der Verein will Eure Lage verbessern, indem er auch den Handel mit den Nebenartikeln eine andere Richtung geben wird. Dermalen werdet Ihr ausgebeutet von Jedem mit den Ihr in Berührung kommt, das ist traurige Thatsache. Wir haben es schon des Öfteren betont, dass der Einzelne nichts leisten kann und im Kampfe um die Existenz viel zu schwach ist, als dass er sich frei von Sklavenketten machen könnte. Dagegen ein Verein, wo Einer für Alle und Alle für Einen den Kampf ausführen, ein solcher Verein muss segensreich wirken, besonders dann, wenn er für eine berückte und geknechtete Branche eintritt, wie es diese ist.

Trafikanten beherzigt unsere Worte! Wir meinen es gut mit Euch und darum schaaft Euch um unsere Fahne, Anmeldungen zum Beitritte nehmen auch wir an.

Die Redaction.

Vorschriften für den Tabak Verschleiss.

An 1. Januar 1906. erschien ein neues Verschleiss Regulativ, herausgegeben vom k. u. Finanz Ministerium. Nachdem sich im Verlaufe vieler Jahre so manche Unzukömmlichkeit gezeigt, nachdem manches Alte eliminiert werden musste, degegen manches Neue eingeführt, war es bereits dringend nothwendig geworden, ein neues, für Gross und Kleinverschleisser giltiges Regulativ zu schaffen.

Das Heftchen erschien, man könnte sagen mit Ausschluss der Öffentlichkeit. Wir glauben kaum, dass selbst diejenigen die es zunächst angeht, diese Vorschriften bisher zu Gesichte bekamen.

Die Thatsache, dass man es, competenten Ortes für nothwendig befunden ein neues Verordnungsheft herauszugeben, beweist zu Genüge, dass die Dringlichkeit da war. Das Finanz Ministerium mochte selber einsehen, dass der Schlendrian berits eine Riesenhöhe erreicht hat und, dass es in der Weise nicht weiter gehen kann. Also verfasste man ein neues Regulativ und gab ihn Gesetzkraft vom 1. Januar 1906. ab.

Merkwürdigerweise stellte sich schon wenige Tage darauf heraus, dass diese neue Verordnungen

keinen Autor hatten, der das Tabakverschleisswesen versteht. Denn, wie käme es sonst, dass man bei der erstem Reklamation, welche wegen dieser Vorschriften erhoben wurde, den Reklamanten Recht gab und seither die in Rede stehenden Verordnungen, den tiefen Schlaf in irgend einer Schreibtischlade schlafen lässt.

Überall, in der ganzen Welt hätte man einen derartigen Irrthum gut zu machen gesucht und man wäre sofort an die Arbeit geschritten, ein neues Heft zu redigiren und herauszugeben. Bei uns scheint man Derlei für überflüssig zu halten. Es geht auch so, denkt man und lässt den lieben Herrgott und die Finanz Wächter walten, welch Letzterer sich nach seiner Art die Gesetze auslegt, oder selber welche schafft.

Kaum vergeht ein Tag, wo sich nicht die Nothwendigkeit ergeben würde, Übergriffe von Personen und behördlichen Organen zurückzuweisen. Doch wie ist das möglich, ohne das Gesetz schwarz auf weiss nachweisen zu können. So kann man denn füglich behaupten, dass bei uns Jeder das macht was ihn beliebt und dass es nur manchmal der gesunden oder gerechten Auffassung zuzuschreiben ist, wenn irgend Jemand sein Recht findet.

Das Verschleissernetz in Ungarn beträgt bereits nahe an 60000 Trafikanten. Nun stelle man sich ein Heer von 60000 Soldaten vor, denen jede Vorschrift über ihr Verhalten mangelt. Doch das wäre das Schlimmste nicht, würde wirklich keine Vorschrift existiren. In der That existiren solche Vorschriften zu Dutzenden und aus allen Zeitepochen stammend. Wie soll da Ordnung in die Verschleiss Angelegenheiten gebracht werden.

Es ist dringend nothwendig, dass ein derartiges, sämtliche Vorschriften enthaltendes Werkchen geschaffen werde, welches sämtliche Verschleissangelegenheiten regelt. Namentlich müsste das Werkchen folgende Verfügungen enthalten.

1. Der Tabakgrossverschleisser und sein Verhältniss zum Staate, zu den Tabak Magazinen, den Casen und andererseits zu den Trafikanten.
2. Die Rechte und Pflichten des Grosstrafikanten.
3. Über dessen zu investirendem Kapital, dessen Credit und dessen ständiges unangreifbares Lages.
4. Über dessen Kleintrafik und deren Entfernung von anderen Trafiken.
5. Über die Dauer seines Vertrages und Verfügungen bei eventuellem Ableben.

Die Tabak Kleinverschleisser betreffend:

1. Über dessen Verhältniss zu den Behörden.
2. Über dessen Verhältniss zu dem Grosstrafikanten.
3. Über die Entfernung einer Trafik von der Anderen:

In Städten mit 20000 Einwohner			
» » » 50000	»		
» » » 100000	»		
» » » 200000	»		
In der Hauptstadt I, II., III.		Bezirk	
» » » IV., V., VI., VII., VII.	»		
und » » » IX., X.	»		

4. Über das zu investirende Kapital, in den vorher genannten Städten, für Tabakfabrikate und eventuel Stempelmarken, jedoch ohne Vorschrift der Sorten.

5. Über das Recht des Trafikanten, die nothwendigen Waaren (wie oft?) auszufassen.

6. Über das Recht des Trafikanten die Waaren in Hinsicht der Fabrikate (nach Farbe) ausgefolgt zu erhalten.

7. Verfügungen über die eventuelle Übergabe einer Trafik, oder dessen Übertragung bei Todesfällen auf Erben (welche sind Erben?)

8. Regelung der Pachtabstellung.

9. Über das Offenhalten des Geschäftes an Wochentagen.

10. Über das Schliessen des Geschäftes an Sonntagen und an anderen Feiertagen.

Dieser Grosse Complex von Fragen, findet in den bisherigen Vorschriften theils gar keine, theils eine unklare Beantwortung. Was hieraus entsteht ist keineswegs darnach angethan das Geschäft zu erleichtern, die Beamten zu entlasten, das Publikum zu befriedigen, den Consum zu vermehren und das Tabak Monopol zu heben. Im Gegentheile, alles seufzt und ächzt unter dem Druck eines staatlichen Betriebes, das da zu vermeinen scheint, es müsse auch in dieser Weise gehn. Ei freilich, es ist ja wahr, es geht ja! Aber fraget nur all Diejenigen, die damit in irgend welcher Berührung kommen, welch Summe von Unrecht, Leid, Kummer, Geldverlust verschwendet wird, lediglich aus der Ursache, weil es keine Ordnung gibt, auf dem Gebiete des Verschleinswesens.

Vermischte Nachrichten.

Ein neues Waarenzustellungs Unternehmen.

Mit kaum gehneter Schnelligkeit hat sich ein grosser Theil der hauptstädtischen Tabakverschleisser entschlossen, diesem neuen Transport-Unternehmen als Abonnenten beizutreten. Kein Wunder. Die Gelegenheit ist so günstig, wie sie bisher noch niemals war, in dem die Trafikanten sorglos, ohne Zeitverschwendung und zu sehr billigen preisen, ihre Fassungen vornehmen können. Um jedoch ganz besondere Vortheile aus diesem neuen Transport Unternehmen zu ziehen, ist es nothwendig, dass je grösser die Zahl der Abonnenten sei, da die Billigkeit und Bequemlichkeit von der Anzahl der Theilnehmer zum grossen Theil abhängen.

Die Anmeldungen können mittelst Korrespondenz Karten, oder auch telefonisch bewerkstelligt werden.

Briefliche Anmeldungen an die Adresse: *Klein Jenő* fuvarozási vállalata, Budapest, VII., Cserey-utca 5. Telefonische Anrufe 63—75.

Schmutzige Konkurrenz. Bekanntlich ist die Provision nach Stempelmarken, trotzdem dieselbe erhöht wurde noch immer sehr gering. Um einen halbwegs nennenswerthen Betrag daran zu verdienen, muss der Absatz ziemlich gross sein. Nun gibt es in der Hauptstadt Leute, welche einen grossen Absatz um jeden Preis erzielen wollen, weshalb sie den Dienern und Angestellten der Geschäftshäuser und Institute Provision geben. Gewöhnlich theilen sie die Provision mit den Käufern. Dieses Vorgehen ist ein solch niederträchtiges, dass es gar keine Worte gibt dasselbe gebührend zu bezeichnen. Und fast alle diese Trafikanten welche diese unlauteren Geschäfte machen, befinden sich in der Leopoldstadt im V. Bezirke. Unter solchen Umständen ist es freilich leicht einen hohen Absatz zu erzielen, aber den reinen Nutzen hat der Andere und den Schaden alle anderen Verschleisser.

Der Cigaretten Cunsum. 1754 Millionen Cigaretten, das ist der Cunsum eines einzigen Jahres. Nunmehr scheint es entschieden zu sein, dass die Cigarette allmählig der Cigarre den Rang ablaufen wird. Die Cigarette hat eine Zukunft, die dermalen kaum geahnt wird, Ihr Cunsum hängt mit den Zeitverhältnissen zusammen, die geradeso die Zigarre verdrängt, wie die Cigarre die Pfeife verdrängt hat.

Man muss es aber unserer Tabak Regie zur Ehre anrechnen, wenn die Cigarette den Cunsummen behagt, denn ganz gewiss trägt dieser Umstand mit dazu bei den Cunsum zu erhöhen. Wohl wird über das Papier der Zigaretten vielfach geklagt. Da es aber heisst, dass diese dicken Cigarettenpapiere den Kehlkopf und den Rachen des Rauchers nicht so sehr angreifen sollen, als die mit giftigen Chemikalien hergestellten französischen Papiere, so wollen wir das gerne glauben, schon deshalb, weil der Erfolg da ist.

Das Rauchen auf der Elektrischen. Das Verbot des Rauchens auf der Elektrischen, das heisst in den Wagons, wo auch Damen sitzen, kann nicht bemängelt werden. Denn am Ende hat ja die Polizei in erster Reihe dafür zu sorgen, dass keine Umfälle entstehen. Ganz etwas Anderes aber ist es, wenn rauchende Herren, einen, mit jeden Wagen mitkommenden Rauchwagen vorfinden, wo sie ihrer Bequemlichkeit gemäss rauchen können.

Und diese Rücksicht kann der Raucher verlangen. Diese Rücksicht ist ihn die Elektrische Strasssbahn Gesellschaft schuldig und wenn auch dieselbe dadurch etwas mehr Kosten zu tragen hat. Denn was geht es dem Raucher an, ob die Strassenbahn Gesellschaft um 1/2 Prozent mehr, oder weniger Nutzen einheimen wird. Er bezahlt ja für seinen Transport und, dass man ihn dabei verbieten soll zu rauchen, ist ganz und

gar nicht zu verlangen. Ein Extrawagen für Raucher wird der polizeilichen Verfügung ebenso streng Rechnung tragen, wie dem Publikum.

Das Tabakgefälle in den 1906er Schlussrechnungen. Laut dem Berichte des Staatsrechnungshofes betrug die ordentliche Reineinnahme im Jahre 1906 76 Millionen Kronen, d. h. um 6 Millionen Kr. mehr als der Durchschnitt der vorhergegangenen fünf Jahre, Auf Immobilien-Investitionen wurden 5½ Millionen Kronen verwendet, von welchem Betrag fast 5 Millionen auf die Tabakfabriken entfallen. Im Jahre 1906 produzierten in 980 Gemeinden 11.835 Produzenten auf einer Fläche von 88305 Joch 6.9½ Millionen Kgr. Tabak. Die auf die Produktion bezüglichen Daten überbieten nach jeder Richtung die Produktionsergebnisse des vorangegangenen Jahres. Was die Fabrikation anbelangt, so wurden ausser 7 Millionen Kilogramm ausländischen, 6.6 Mill. Kgr. inländischen Tabaks aufgearbeitet. Unter anderem wurden fabriziert 1725. Mill. Cigaretten, 522 Millionen Cigarren, und 17½ Millionen Kilogramm Pfeifentabak. Eine interessante Erscheinung ist die rapide Steigerung der Zigarettenfabrikation, mithin auch des Zigarettenconsums von Jahr zu

Jahr. Die Zigarettenfabrikation weist eine Steigerung von 102½ Millionen Stück in der Zeit von 1905 bis 1906 auf. Auch vom Auslande wurden Tabakgattungen importiert, so insbesondere ausser einer geringen Menge Schnupftabak und englischen Pfeifentabak 18 Millionen Zigaretten, eine Million Zigarren und 77 Millionen Kilogramm Rohtabak. Die Ergebnisse des Tabakverkaufs weist der Staatsrechnungshof in vier Gruppen aus. Im Inlande wurden u. o. verkauft 17½ Millionen Kilogramm Pfeifentabak, 573 Millionen Cigarren und 1754.6 Millionen Zigaretten; nach Bosnien u. Herzogovina 180 000 Kilogramm Rohtabak, 235 Kilogramm Schnupftabak. 2060 Kilogramm Pfeifentabak und 1434 Millionen Zigarren, was mit Ausnahme des Rohtabaks überall eine Zunahme des Exports bedeutet. Nach Oesterreich wurden verkauft 32 Millionen Kgr. Rohtabak, um 7 Mill. mehr als 1905. Ausserhalb des gemeinsamen Zollgebietes wurden verkauft 7.859 Millionen Kilogramm Rohtabak, 6000 Kilogramm Pfeifentabak, 373 000 Zigarren und 3890 Millionen Zigaretten, bei welchen sich gegenüber 1905. eine enorme, mehr als das Doppelte betragende Steigerung zeigt.

„BOURBON“

szivarkahüvelyk, az egyedüli hüvelyk, amely dohánynagyárusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzletben divatos verseny sajnos következménye, hogy a dohánynagyárusok és különlegességi raktárok tulajdonosai már nem foglalkozhatnak haszonnal a hüvelyek elárúsításával. Ezen visszas állapotr a segitendő ily feltételek mellett, hozza forgalomba az **Elster és Topf** cég „Bourbon“ szivarkahüvelyeket, a melyek az eális versenyt kizárják. A „Bourbon“ hüvelyeket k ünő sikerrel vezette be már is több dohánynagyárusító u. m. **Hirsch Jakab** budapesti, továbbá az aradi, miskolczi, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olműci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák. Elster és Topf lembergi cég kívánatra szivesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

!! MINDENÜTT KAPHATÓ !!

Legjobb a

Kardos

svéd gyújtó.

Legjobb a

Germán és Krokodil

rózsaszalon-gyújtó.

!! MINDENÜTT KAPHATÓ !!